

Kız ve Hayvan Dostları

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Hayvan Dostları

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir cumartesi sabahı Mira, çakıllı yoldan seke seke hayvan barınağına doğru gitti. Kanvas çantası yanında zıplıyordu; içi kalemler ve yepyeni bir defterle doluydu. En sevdiği hardal sarısı tulumunu ve yeşil lastik çizmelerini giymişti. Bugün kurtarılmış hayvanlarla tanışacak ve onlar için özel bir şey yapmaya yardım edecekti. Barınağın kapısı gıcırdayarak açıldı ve içeride yeni dostlarla dolu bir dünya bekliyordu.

Bell Hanım adında nazik bir kadın, Mira'yı sıcak bir gülümsemeye karşıladı. "Hoş geldin Mira! Burada tavşanlar, eşekler, keçiler ve kuşlar var. Her birinin kendine özgü ihtiyaçları var." Mira'nın kahverengi gözleri kocaman açıldı. Defterini çıkardı ve dikkatle yazdı: "Her hayvanın neye ihtiyacı olduğunu öğren." Bell Hanım başını salladı. "Sorumlu bakım anlamakla başlar. Onlarla tanışmaya hazır mısınız?" Mira o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık saçları zıpladı.

Önce Mira, göğsünde beyaz bir leke ve boynunda açık mavi bir kurdele olan küçük gri tavşan Pip ile tanıştı. Pip'in uzun kulakları dimdik duruyordu ve burnu hızla seğiriyordu. Kafesinin köşesine saklanmıştı. "Pip utangaçtır," diye fısıldadı Bell Hanım. "Sessiz bir alana ve nazik bir dokunuşa ihtiyacı var." Mira dizlerinin üstüne çöktü ve yumuşak bir sesle konuştu. "Merhaba Pip. Çok nazik olacağım."

Pip saman yığınının arkasından dışarı baktı. Mira hareketsiz ve sabırlı kaldı. Kısa süre sonra küçük tavşan yaklaşarak uzattığı elini kokladı. Bell Hanım gülümsedi. "Tavşanların her gün taze samana ve güvenli bir saklanma yerine de ihtiyacı vardır." Mira defterine yazdı: "Sessiz alan, nazik eller, taze saman." Pip, Mira'nın avucundan bir parça marul kemirirken mavi kurdelesini sallandı.

Sonra Mira, eşek Clover'ı ziyaret etti. Clover sıcak kahverengiydi, burnu krem rengiydi ve alnında küçük beyaz bir yıldız vardı. Pirinç isim etiketli kırmızı bir başlık takıyordu. Clover'ın uzun kulakları Mira'ya doğru döndü. "Eşeklerin alana ve bir düzene ihtiyacı vardır," dedi Bell Hanım. "Yavaş hareket et ve nazik sözler kullan." Mira sakince Clover'a yaklaştı. "Merhaba Clover. Çok güzelsin." Clover yumuşakça homurdandı ve Mira'nın omzuna burnunu sürttü.

Mira, Clover'ın sabah düzenini sevdiğini öğrendi: önce saman, sonra nazik bir fırçalama, sonra yavaş bir yürüyüş. "Büyük hayvanların büyük alana ihtiyacı vardır," diye açıkladı Bell Hanım. "Ve nazik sesleri hatırlarlar." Mira yazdı: "Alan, düzen, yavaş sözler." Clover, uzun kulakları hafifçe sallanarak Mira'yı kafesin içinde takip etti. Mira kıkırdadı. "İyi bir dostsun Clover." Eşek, sanki her kelimeyi anlıyormuş gibi koyu, dost canlısı gözlerini kırptı.

Sonra Mira, keçi Pepper ile tanıştı. Pepper beyazdı, siyah lekeleri, kısa kıvrık boynuzları ve küçük çingiraklı yeşil bir tasması vardı. Zıplayıp zikzaklar çiziyor, çingırağı çınliyordu. "Keçiler tırmanmayı sever ve arkadaşlığa ihtiyaç duyarlar," dedi Bell Hanım. "Ve güvenli çitler onları mutlu tutar." Pepper ahşap bir kütüğün üstüne atladı ve yüksek sesle meledi. Mira güldü. "Pepper, enerji dolusun!" Kısa sakalını hafifçe kaşdı.

Pepper, Mira'ya tırmanma kayalarını ve onu güvende tutan alçak çiti gösterdi. "Keçiler yalnız kalır," dedi Bell Hanım. "Arkadaşlara ve yapacak şeylere ihtiyaç duyarlar." Mira yazdı: "Tırmanma, arkadaşlık, güvenli çitler." Pepper burnuyla çantasını dürterek yiyecek aradı. Mira ona küçük bir avuç ot verdi. "Ne kadar da oyuncusun Pepper!" Keçi etrafında hoplarken cıngırağı çınladı.

Kuş evinde Mira, parlak tüylü ve neşeli şarkılar söyleyen kurtarılmış kuşlarla tanıştı. Bazılarının iyileşmiş kırık kanatları vardı, bazıları ise evlerinden çok uzakta bulunmuştu. "Kuşların uçacak alana, temiz suya ve iyi yiyeceğe ihtiyacı vardır," dedi Bell Hanım. Mira küçük bir kuşun su kabında sıçrayışını izledi. Yazdı: "Uçacak alan, temiz su, iyi yiyecek." Kuşlar, sanki ziyareti için teşekkür eder gibi cıvıladı.

Mira bir banka oturdu ve defterine baktı. Her hayvanın kendine özgü ihtiyaçları vardı: Pip'in sessizliğe, Clover'ın alana, Pepper'ın arkadaşlığa, kuşların ise uçacak alana ihtiyacı vardı. "Ziyaretçilerin anlamasına yardım etmek istiyorum," dedi Mira. Bell Hanım gülümsedi. "Bu harika olur. Eğitici panolar hazırlayabilirsin." Mira'nın dişlek gülümsemesi genişledi. Bir şeyler yapmayı çok severdi.

Eve döndüğünde Mira büyük kâğıtlarını ve renkli kalemelerini yaydı. Pip'i mavi kurdeleyle çizdi ve yazdı: "Şşşt! Tavşanların sessiz seslere ve nazik ellere ihtiyacı vardır." Clover'ı kırmızı başlığıyla çizdi ve yazdı: "Yavaş hareket et ve yumuşak konuş." Pepper için bir tırmanma kayası çizdi ve yazdı: "Keçilerin arkadaşlara ve güvenli çitlere ihtiyacı vardır." Kuşlar için uçan bir kuş çizdi ve yazdı: "Onlara uçacak alan ver."

Ertesi gün Mira panolarını barınağı getirdi. Bell Hanım'ın yardımıyla onları çitlere astı. Ziyaretçiler durup okudu. Küçük bir çocuk Pip'in kafesinin yanında fısıldadı: "Sessiz olacağım." Bir kız Clover'a yavaşça yaklaştı ve "Merhaba Clover," dedi. Mira gurur duydu. "Anlamak herkese yardım eder," dedi. Bell Hanım ona başparmağını kaldırarak işaret verdi.

Pip seke seke Mira'ya geldi ve çizmesini kemirdi. Clover omzuna burnunu sürttü ve Pepper çingırağını çınlattı. Kuşlar neşeli bir şarkı söyledi. "Büyük bir fark yarattın," dedi Bell Hanım. "Sorumlu bakım anlamakla başlar ve sen herkesin anlamasına yardım ettin." Mira defterine sarıldı. "Her hayvanın farklı ve özel olduğunu öğrendim," dedi.

Mira her cumartesi barınağı ziyaret etti. Su kaplarını yeniden doldurdu, kafeslerin temizlenmesine yardım etti ve hayvanlara kitap okudu. Pip ile her zaman sessiz olmayı, Clover ile yavaş olmayı ve Pepper ile oyuncu olmayı hatırladı. Kuşlar onu gelirken görünce cıvıladı. Her gün neşeli ve öğrenmeyle doluydu. İyilik ve anlayış, bir bahçedeki tohumlar gibi birlikte büyüdü.

Bir öğleden sonra Mira bir saman balyasına oturdu ve hayvan dostlarını izledi. Pip sessiz köşesinde dinleniyordu, Clover yavaşça saman çiğniyordu, Pepper kayalarına tırmanıyordu ve kuşlar sularında sıçırıyordu. "Hepinizin farklı ihtiyaçları var," dedi Mira, "ve bu sizi özel kılıyor." Dişlek gülümsemesiyle gülümsedi. "Her birine nasıl bakacağımı öğrendiğim için mutluyum."

Güneş batarken Mira dostlarına el salladı. "Gelecek cumartesi görüşürüz!" diye seslendi. Eve yürürken anlayışın ve iyiliğin el ele gittiğini düşündü. Her hayvanın, büyük ya da küçük, kendine özgü ihtiyaçları vardır. Ve sorumlu bakımla her hayvan mutlu ve sağlıklı olabilir. Mira çantasına sarıldı ve gülümsedi; barınaktaki daha nice neşeli günlere hazırdı.